

Jeg vil ikke kalde det en moralsk opsang, men så en moralsk erindring om, at det her ikke må være en erstatning for noget, som er utrolig vigtigt for, at vi også for fremtiden kan have et samfund, vi kan være stolte af, et samfund, der er menneskeligt, og et menneskesamfund, der er varmt.

Og dermed har jeg jo selvfølgelig også sagt, at jeg mener, det er lykkedes inden for de rammer, der har været i grundloven, ikke mindst i 1953-grundloven, at skabe det samfund. Så rammerne er jo på mange måder gode nok, og derfor haster det ikke med ændringer, men vi har ingen problemer med at være med i diskussionen, være med i høringer osv., sådan så der bliver sat nogle ting på dagsordenen. Men derfra og så til i dag at stå og fortælle, at det her er den allerlervigtigste diskussion, der vil ændre mest for mennesker i deres dagligdag inden for de næste 10 år, det tror vi ikke på, simpelt hen fordi vi tror, at problemet skal gribes anderledes an.

Og så vil jeg gerne, som statsministeren også gør, her til sidst bare minde om, at det er meget let herinde at ønske alle mulige ændringer, men det er altså stadig væk en procedure – i gamle dage fik man en grundlovsændring igennem på grund af Margrethe. Jeg ved ikke rigtig, hvilket emne man vil bruge nu for at sælge det. Men det var altså – og det er jo den historiske kendsgerning – Hendes Majestæt Dronningens fremtid, der fik solgt ændringen i 1953.

Det var hverken omdannelsen af Rigsdagen eller Grønlands og Færøernes ligestilling i det danske samfund, og dermed siger jeg altså også, at hvis der ikke er andet end nogle tekniske detaljer, hvor man nok herinde kan lave store abstrakte debatter, men er der ikke andet end juristerier i en ændring, så tror jeg, man kan skyde en hvid pind efter at få de 40 pct. i en folkeafstemning, der skal til. Men held og lykke med det.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg er meget enig med hr. Duetoft i, at det ikke er grundloven som sådan, der laver verden om og gør os til bedre mennesker, og derfor vil jeg også godt spørge hr. Duetoft, om ikke hr. Duetoft har været opmærksom på, at der ikke er en paragraf eller noget, der lægger op til en paragraf, der siger, at menneskene skal være søde ved hinanden. For det er ikke noget, man lovgiver om, det er noget, vi er eller ikke er.

Så vil jeg også godt spørge hr. Duetoft, om han ikke har været opmærksom på, at vi omkring folkeafstemningen lægger megen vægt på debatten, og at vi er meget søgende i det, netop fordi det ikke er noget med at lave en paragraf. For os er debatten i forbindelse med folkeafstemningen helt, helt afgørende for, om man kan sige, at folkeafstemninger er bedre end et repræsentativt demokrati i forhold til det demokratiske folkestyre. Trykknappen er udemokratisk efter vores opfattelse.

Og så til det allersidste, det med racediskriminationen: Synes hr. Duetoft ikke, når vi skal lave grundloven om, at det, vi har stående i § 70, hvor det kun er diskrimination omkring trosretning og afstamning, er for begrænset?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg synes, at hr. Peter Duetoft peger på noget meget centralt i den her debat, også debatten omkring vores grundlov, nemlig at det hele ikke bare må havne i juristeri og paragraffer, men at det er nok så væsentligt, at vi kæmper for de værdier, som også grundloven er udtryk for. Og dér vil jeg bare sige, at jeg ikke synes – det siger hr. Peter Duetoft i øvrigt heller ikke – at der er nogen modsætning mellem på den ene side i en grundlov at have stadfæstet nogle paragraffer og dermed også nogle grundlæggende værdier og på den anden side til stadighed at kæmpe for dem.

Og dér er det jo så i hvert fald Kristeligt Folkepartis synspunkt at se på grundlovsdiskussionen ikke bare som en diskussion om paragraffer, men netop en diskussion om, hvilke værdier der skal være fundamentet for vores samfund, og at det i virkeligheden også giver os muligheden for at besinde os på dem i en tid, hvor mange ting er under forandring både til det gode og nogle gange måske også til det værre.

Så derfor synes jeg, at en debat – med eller uden kommission – om vor grundlov selvfølgelig i virkeligheden bliver en væsentlig værdidebat, som kan føre til noget og ikke bare skal ses i forhold til paragraffer.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Først til hr. Jann Sjursen: Ja, jeg tror, vi er meget enige om, at den dagsordenssætning, der så er her, altså i virkeligheden så skal være en værdidiskussion. Vi skal starte dér og sige: Hvad er